

РЕШЕНИЕ

№ 1812

гр. София, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 19.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3656** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Делото е образувано по жалба на „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, чрез адв. Г. Г. против РЕШЕНИЕ № РТД 3000-591/18.03.2022г./32-90477, към митническа декларация MRN 21BG003010026686R6/30.04.2021г. издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница – Пловдив, при Агенция „Митници“ .

В жалбата е посочено, че оспореното решение е издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Според жалбоподателя, пред компетентните митнически органи са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Тази цена е договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза /МКС/. Твърди се, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Изложени са аргументи, че митническата администрация не е отчела спецификите на търговските отношения между „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителферттриб“ ГМБХ и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL. Жалбоподателят продава на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, реализирайки множество доставки, като печалбата се формира в един относително дълъг период,

обхващащ множество доставки. Сочи се още, че дори и митническата стойност да бъде определена на база продажна цена, по която жалбоподателят е продал внесените стоки на крайния клиент по смисъла на чл. 74, § 2, б. „в“ от МКС, то митните сборове няма да бъдат различни. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебното производство дружеството – жалбоподател, не изпраща представител. Депозирана е молба от адвокат Г., в която същия заявява, че поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя писмени бележки, в които се прави позоваване и на решението на СЕС по дело С-770/2021 г. Претендира разноски.

Ответникът, чрез юрк. К. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 7-ми състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 30.04.2021г., след подадена от „ОГЛ фууд трейд Лебенсмителфертриб“ ГМБХ (вносител) митническа декларация MRN 21BG003010026686R6/30.04.2021г г. са поставени под режим „допускане за свободно обращение, с цел крайно потребление“ пресни зеленчуци, с произход Република Турция, в това число и пресни домати тип „кръгъл – червен“ (Cocktail Crop), с код по КН: [ЕГН], нетно тегло 14 256 кг. и декларирана митническа стойност 38 122,04 лева, преизчислена в Евро/100 кг., на 136, 72 Евро/100 кг.;

Определената от Европейската комисия за дата 30.04.2021г. стандартна вносна стойност (СВС) за домати с произход Република Турция била 87,2 евро/100 кг. След сравняване със СВС на декларираната вносна стойност на стоките, митническите органи приели, че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-голяма. С оглед на това дружеството представило (вносло), на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечения за стоките- 8 308,80лв.

С писмо от 30.04.2021 г. дружеството - вносител било уведомено, че на основание чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, в едномесечен срок от продажбата на стоките , но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е длъжно да представи доказателства, че стоките под 1/1 са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 21.05.2021 г., на 27.05.2021 г. и на 16.06.2021 г. от името на „ОГЛ фууд трейд Лебенсмителфертриб“ ГМБХ, чрез пълномощника „Ренус България“ ООД били представени доказателства: за извършени плащания към износителите; на какви цени са продадени стоките от тази партида, а именно:

- за стока № 1/1 „кръгъл – червен“ (Cocktail Crop), представените фактури сочат, че са продадени на цена от 152 €/100 кг. , която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока(с декларирани разходи в митническата декларация MRN 21BG003010026686R6/30.04.2021г., изчислени на 152, 70 €/100 кг.

Предвид горното, митническите органи приемат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване и внесения депозит в размер на 8 308 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мита на основание чл.75, параграф 5, алинея 3 от делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо рег. № 32-396765 от 08.12.2021 г. жалбоподателят е уведомен, че предстои

издаване на решение за възникване на митническо задължение стока № 1/1, поради неизпълнение на условията на чл.75, параграф 5, алинея 3 от делегиран регламент (ЕС) 2017/891, поради внесеното обезпечение за тази стока в размер на 8 308, 80 лв. ще бъде усвоено.

В законоустановения срок, дружеството не е възразило официално срещу това намерение.

С процесното Решение № РТД 3000-591/18.03.2022 г. /32-90477, към митническа декларация MRN 21BG003010026686R6/30.04.2021г., предвид диспозитива му са извършени корекции на митническата декларация, като по т. 2 е отказано освобождаване на внесеното обезпечение (депозит), в размер на 8 308, 80 лева и същото се задържа като плащане на дължимото мито. В решението е посочено, че не са представени удовлетворителни доказателства за наличието на предпоставки за освобождаване на обезпечението. По тази причина, с оспореното решение, на основание чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, е отказано възстановяването на внесеното обезпечение в размер на 308, 80 лв. и са определени допълнителни публични задължения, както следва: мито от 8 308, 80 лв. и ДДС от 7 416, 46 лв., заедно със съответните лихви от датата на пускането на стоките в свободно обръщение.

В хода на делото е приета цялата административна преписка, ведно с приложените към нея писмени доказателства, както и представените от жалобоподателя в хода на делото допълнителни такива, по окито е работило вещото лице.

Изслушано е заключение по допуснатата в хода на делото ССЕ, изготвено от вещото лице В. Б., неоспорено от страните, което съдът кредитира изцяло като правилно и компетентно изготвено.

Административен съд София-град, III отделение, 7 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно Член 1, параграф 1, втора алинея от МКС, последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на

продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция е равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В разглеждания случай вносителят е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС.

По относимия към спора въпрос за доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от цитираното решение доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т. 85/.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението член 75, параграф 5 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

Следователно предпоставките, обуславящи изключване на декларираната митническа стойност, са три: същата да е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса на стоката, определена от Европейската комисия; партидата да е продадена на загуба, което не е рентабилна търговска практика и икономическият оператор да не е представил необходимите документи, доказващи реалността на търговските операции и достоверността на декларираната стойност. Според разясненията, дадени в т. 90 от решението на СЕС, разлика в цените с повече от 50% като констатираната в случая по главното производство между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при внос е достатъчна, за да породи съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност /така и Решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004, Hungary, C-291/15, т. 38 и 39/. Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажба на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

В случая, видно от изслушаното в с.з. на 19.02.2024г. от заключение на вещото лице В. Б., неоспорено от страните по делото, се установява, че митническа декларация MRN 21BG003010026686R6 от 13. 04. 2021г. за доставка на пресни домати- 14256 кг е с вносител “ОГЛ-ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ” ТМБХ - Германия, П. код 85445 и износител “ SMYRNA SERACILIK” Турция - П.код 20300 с местонахождение на стоките [населено място] е на стойност 17791 .49 евро и статистическа стойност 42582. 17 лева;

Дължимо ДДС върху статистическата стойност 20 % е в размер на 8516 .43 лева ;

Ставка на митото със системата на входните цени в размер на 8506. 65 лв.;

Фактура № E342021000000415\28.04.2021г. издадена от “SMYRNA SERACILIK TICARET A.S.” Турция за доставка 33 бр. колета – домати, общо нето тегло от 14256. 00 кг. е на стойност 17 791. 49 EUR с единична цена от 1. 248 евро кг. или 124.80 евро на 100 кг.

Със задгранично плащане от 11. 05. 2021г. възложителя “ОГЛ-ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ” ТМБХ е заплатил сумата 170 988. 40 евро на “ SMYRNA SERACILIK TICARET A.S., която включва сумата по фактура E342021000000415 \28. 04. 2021г.

Според заключението на вещото лице, заплатената цена по митническата декларация съответства на фактурираната стойност на стоката.

В т.3 от заключението, вещото лице констатира, че Фактура № E342021000000415 \28. 04. 2021г. издадена от доставчика “ SMYRNA SERACILIK TICARET A.S.” Турция е за доставка на 33 бр. колета – домати с тегло нето- 14256 кг и бруто 17325 кг и е на стойност 17 791. 49 EUR е посочен получател - OGL FOOD TRADE LEBENSMITTELVETRIEB GMBH, като във фактурата са посочени страните ,стоката , условията и цената на доставените домати а именно 17791, 49 евро с единична цена от 1,48 евро кг. или 124,80 евро/ 100 кг.

Условията на доставка са съгласно EX WORKS, които са международни условия, при тях продавача предоставя стоката в неговите помещения – в базата на “ SMYRNA SERACILIK TICARET A.S.”

При тези условия купувача заплаща всички разходи и носи всички рискове по доставката и транспортирането на стоката до крайната дестинация . Транспортните разходи не са включени в покупната цена. Видно от т.4 на заключението, става ясно, че от Справка от системата ТАРИК за датата на вноса 30.04.2021г., определена от ЕК стандартна вносна стойност за внос на домати с тар. № [ЕГН], внасяни от Турция, за 30.04.2021г. е в размер на 87, 20 евро/100 кг., увеличена с 50 % е 130,80 евро/100 кг.

Следователно, извода на вещото лице в разглеждания случай е, че разликата в цените по декларираната митническа стойност на стоката / 138,72 евро/100 кг./ и по определената от ЕК стандартна вносна стойност за домати с произход Турция /87,2 евро/100 кг./ към датата на вноса 30.04.2021 г., не надхвърля с повече от 50 % определената стандартна вносна стойност на процесната стока, определена от ЕК.

Т.е. в конкретния казус, не е налице първото кумулативно условие

съгласно задължителното тълкуване, дадено с т. 3 от Решението на СЕС по дело С – 770/2021 г. по приложимост на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891. В този смисъл не следва да се обсъждат останалите условия – дали партидата е продадена на загуба на митническата територия на ЕС и съответно, дали са налице документи, представени от вносителя, доказващи, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност. В този смисъл е и решение № 309/11.01.2024г., постановено по адм. дело № 10583/2021г. на ВАС, Първо отделение.

Горните мотиви дават основание на Съда да заключи, че жалбата е основателна, а Решение № РТД 3000-591/18.03.2022 г. /32-90477, към митническа декларация MRN 21BG003010026686R6/30.04.2021г.е незаконосъобразно, поради постановяването му в резултат на неправилно прилагане на материалния закон. Доказателствата обосновават извода, че приложимият метод за определяне митническата стойност на процесните стоки е този, по смисъла на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. – „договорната стойност, т.е., действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с местоназначение в митническата територия на Съюза“. Митническото решение подлежи на отмяна. Административната преписка следва да бъде върната на директора на ТД „Митница – Пловдив“ за ново произнасяне, съобразно дадените от Съда задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на материалния закон.

Този изход на съдебния спор обуславя задължение за ответника да възстанови на оспорващото дружество разносните за водене на делото в общ размер от 1747 лв. (хиляда седемстотин четиридесет и седем лева), от които 50 лв. за държавна такса, 847 лв. за вещо лице и 850 лв. за адвокатско възнаграждение, съгл. Представената по делото фактура за заплащане на същото (лист 171 от делото).

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница – Пловдив, при Агенция „Митници“ РЕШЕНИЕ № РТД 3000-591/18.03.2022г./32-90477, към митническа декларация MRN 21BG003010026686R6/30.04.2021г. издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница – Пловдив, при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ да възстанови на „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ разноските за водене на делото и възнаграждението за един адвокат, в общ размер на 1747 лв. (хиляда седемстотин четиридесет и седем лева),.

ВРЪЩА административната преписка на директора на ТД „Митница – Пловдив“ за ново произнасяне, съобразно дадените от Съда задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на материалния закон.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: